

[S. Munk.]

som helst andet, end at en ganske ringe Del af det, der er Tale om i hele dette Lovforslag, bliver gennemført, men alt det øvrige, al den øvrige Ulighed, den, som vejer noget, bliver bestaaende. Nej, det er rigtigt, at det ærede Medlem skulde optræde som Balancekunstner her, fordi der er saa modstridende Interesser inden for Det konservative Folkeparti. Jeg skal villig erkende, at det ærede Medlem har baade en vis Erfaring med Hensyn til og ogsaa en vis Dygtighed i at være Balancekunstner. Nu fremhævede det ærede Medlem Hr. Drachmann stærkt, at man i Gentoftes Kommune var enig i sin Protest over for det foreliggende Lovforslag. Heroverfor vil jeg gerne fremhæve — jeg har for øvrigt allerede gjort det een Gang i Dag —, at man inden for Københavns Kommunalbestyrelse ogsaa er fuldkommen enig i Forlangendet om, at dette Lovforslag gennemføres, at der nu gennemføres en retfærdig Udligning af de økonomiske Forhold. Det ærede Medlem Hr. Bindslev, der jo er Ordfører for Det konservative Parti i Københavns Borgerrepræsentation, har paa sit Partis Vegne indtaget dette Standpunkt, er gaaet ind for Lovforslagets Idé, og det fremgik ogsaa tydeligt af den Artikel, Indenrigsministeren oplæste før, at Konservatismen i Københavns Kommunalbestyrelse er indforstaaet dermed. Jeg skulde mene, at det vejer mindst lige saa meget til som den enstemmige Protest mod Udligningen, der er fremkommet fra Gentoftes Kommunes Side.

Krag: Der er ikke synderlig megen Anledning til at forlænge Debatten i denne Sag, som dog ikke lader sig yderligere klare ved den Forhandling, der kan føres her, men maa blive Genstand for Undersøgelse i det kommende Udvalg.

Det ærede Medlem Hr. S. Munk har Ret i, at der har været ret rigelig Tid til at sætte sig ind i det Monstrum af en Betænkning, som blev afgivet i Juni i Fjor, men det er ikke nok, naar man er stillet over for en eller anden Tekst at have Tid, man maa ogsaa have Forudsætningerne, og dér vil jeg hævde, at kun faa, som ikke er rene Skatteeksperter, besidder dem. Det vil ikke være saa overordentlig vanskeligt for mig at forelægge det ærede Medlem Hr. S.

Munk en Tekst, han godt kunde have Aar til at sætte sig ind i, og dog vilde han blive lige klog, og det gælder i ikke ringe Grad det Problem, der her foreligger, som det er søgt løst gennem det foreliggende Lovforslag.

Det ærede Medlem siger, at København vil ikke første Udligning og derefter Indlemmelse. Jeg har dog forstaaet det saaledes, at det ærede Medlem Hr. S. Munk fastholder Indlemmelseskravet som det principielle og forbeholder sig, hvis dette her ikke maatte faa den tilstrækkelige Virkning, paa ny at rejse dette Krav. Hvis det skulde være fejlagtigt, har jeg misforstaaet de Udtalelser, det ærede Medlem herom fremsatte.

Naar det ærede Medlem saa udtalte, at Venstre ikke vil Retfærdighed over for Byerne, maa jeg i allerhøjeste Grad protestere imod en saadan Udtalelse, der er uden nogen som helst Forbindelse med Virkeligheden. Men ligesom der for snart to Tusind Aar siden blev spurgt: Hvad er Sandhed? — et Spørgsmaal, som jo er aktuelt den Dag i Dag —, saaledes er ogsaa Spørgsmaalet: Hvad er Retfærdighed? i alle Livets Forhold et lige saa aktuelt Spørgsmaal, og det ærede Medlem Hr. S. Munk bør ikke afgøre dette Spørgsmaal ud fra egen subjektiv Opfattelse alene og forkaste andre Opfattelser af det samme. Vi ønsker fra vor Side at yde Byerne Retfærdighed, sideordnet med den Retfærd, som bør udvises over for alle andre Kommuner, og det har vi vist gennem vort Forslag.

Naar den højtærede Minister siger, at vi ikke burde pege paa Venstres Forslag til Ændring af Udligningsordningen for Sociallovgivningens Vedkommende i Forbindelse med dette Lovforslag, fordi det vil blive til Byrde for København, ved den højtærede Minister godt, at det er fuldkommen urigtigt; at lette København for dets Andel i Arbejdsløshedsudgifterne, at lette København for Halvdelen af dets Udgifter til Kommunehjælpen, det vil betyde meget mere for Hovedstaden end det Forslag, som den højtærede Minister her stiller.

Jeg var en lille Smule forbavset over, at den højtærede Minister tænker saa uvenligt paa mig, at han endogsaa vilde